

Kdo ví

Samson

1. Kdo ví, proč mi pořád v uších zvoní,
jestli dozvím se, kdo na mě vzpomíná.

2. Můj sen, stádo poplašenejch koní,
možná máma, možná milá proklíná.

R: Jsem na cestě ven a v hospodě zdám se
jen když končí den, pak zaháním v dálce
mý svědomí zlý, co nade mnou s tmou vyhrává,
jsem na cestě ven a u čáry bílý
mě skelety aut vezou co chvíli
na jinej flám a do jinejch míst, nežli znám.

3.=1.

*: Co už jsem zkazil a co rozmetal jsem zas,
to stěží napravím,
všem blízkým ublížit co nejmíň chtěl bych včas,
i když se léta nesnažím.

4.=1.

R:

5.=1.